

Arrestnummer
<i>C1 143</i> / 2026
Repertoriumnummer
2026 / <i>357</i>
Datum van uitspraak
30 januari 2026
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/1998 2025/VJ11/870

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr.

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

, (RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

A. nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk:

(art. 4, § 1 en 36, 3° wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

A.1 te op 17 januari 2023

doordat verschillende runderen een veel te nat ligbed hadden waardoor hun vacht enorm bevuild was met mest, doordat niet alle runderen drinkwater ter beschikking hadden, doordat een mank rund niet apart werd gehuisvest en geen droog ligbed had, doordat het sterftepercentage veel te hoog was, wat wijst op een tekort aan algemene en diergeneeskundige zorgen;

A.2 te op 24 mei 2023

doordat de runderen niet hygiënisch werden gehuisvest en daardoor een vuil haarkleed hadden, doordat het voeder niet hygiënisch werd bewaard, doordat de pakken voeder werden aangevreten door ongedierte;

A.3 te t op 14 november 2023

doordat de runderen niet hygiënisch werden gehuisvest in stallen die al geruime tijd niet meer werden uitgemest waardoor de runderen geen droog ligbed hadden, doordat de runderen vuil waren, zichtbaar honger hadden en geen toegang hadden tot drinkwater, doordat de voederplaats van de aangebonden runderen werd bevuild door loslopende kalveren, doordat er een rund aanwezig was met een afgebroken etterende hoorn alsook een rund met een gezwollen linker achterbeen, doordat op de weide een dood rund lag dat niet onmiddellijk werd verwijderd en doordat in een stal vier dode leghennen lagen die niet onmiddellijk werden verwijderd;

A.4 te op 4 december 2023

doordat zowel de runderen als de kippen niet konden beschikken over een droog ligbed en geen toegang hadden tot drinkwater, doordat het haarkleed van de runderen bevuild was met mest, doordat de runderen maar eenmaal per dag werden gevoed, doordat sommige kalveren daardoor niet waren uitgegroeid zoals het hoort, doordat een aantal dieren te mager stonden, doordat sommige runderen een doffe vacht, dikke buiken en een opgetrokken rug hadden en doordat de dode kippen nog niet werden verwijderd;

A.5 te op 5 februari 2024

doordat zowel de runderen als de kippen niet konden beschikken over een droog ligbed en geen toegang hadden tot drinkwater, doordat het haarkleed van de runderen bevuil was met mest, doordat de runderen maar eenmaal per dag werden gevoed, doordat sommige kalveren daardoor niet waren uitgegroeid zoals het hoort en doordat de dode kippen nog niet werden verwijderd;

A.6 te op 25 maart 2024

doordat de runderen niet konden beschikken over een droog ligbed, doordat het haarkleed van de runderen bevuild was met mest en doordat het voeder rechtstreeks op de mest lag waardoor het bevuild raakte;

B. bij inbreuk op de artikelen 22, 60, 62 en 74 koninklijk besluit betreffende de identificatie en registratie van bepaalde hoefdieren, pluimvee, konijnen en bepaalde vogels van 20 mei 2022, strafbaar gesteld door de artikelen 17, 18 en 23 §1, 2°, b) van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987, als exploitant nagelaten te hebben om de runderen te identificeren en te registreren conform de wettelijke voorschriften zoals bepaald in bijlage IV, punt 4, namelijk:

B.1 te op 17 januari 2023

door het aantreffen van zes niet-geïdentificeerde runderen, ouder dan zeven dagen, waarvan de geboorte niet binnen de termijn werd gemeld en door het aantreffen van twee runderen die niet op de inventaris stonden;

B.2 te op 24 mei 2023

door het aantreffen van een rund, ouder dan zeven dagen, zonder identificatie en door het aantreffen van een rund dat in Sanitel als 'dood' geregistreerd stond;

B.3 te op 14 november 2023

door het aantreffen van vijf kalveren die niet geïdentificeerd werden binnen de zeven dagen, doordat de runderen niet tijdig aan en af werden gemeld in Sanitel en doordat het register niet correct werd bijgehouden;

B.4 te op 5 februari 2024

door het aantreffen van een rund dat niet op de inventaris stond en doordat een rund die op de inventaris stond niet aanwezig was;

C. bij inbreuk op artikel 70 koninklijk besluit betreffende de identificatie en registratie van bepaalde hoefdieren, pluimvee, konijnen en bepaalde vogels van 20 mei 2022, strafbaar gesteld door de artikelen 17, 18 en 23 §1, 2°, b) van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987, als exploitant nagelaten te hebben om een nieuw erkend identificatiemiddel voor hermerking te bestellen binnen de zeven dagen, namelijk:

C.1 te op 17 januari 2023

door het aantreffen van drie runderen met maar één oormerk, waarvoor nog geen actie werd ondernomen;

C.2 te op 24 mei 2023

door het aantreffen van een rund met maar één oormerk, waarvoor nog geen actie werd ondernomen.

Met de omstandigheid dat gedaagde zich voor telastlegging A in staat van bijzondere herhaling bevindt in de zin van artikel 39 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, doordat de nieuwe feiten gepleegd werden binnen drie jaar na een veroordeling wegens een overtreding van deze wet of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, uitgesproken bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper van 22 maart 2021, dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten.

Gedaagde, bij toepassing van artikel 40 van voormelde wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, definitief het recht te ontfeggen om runderen te houden.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling leper, kamer I.15, besliste bij vonnis van 19 juni 2025 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

Verklaart de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, A5, A6, B1, B2, B3, B4, C1 en C2 in hoofde van
BEWEZEN.

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen samen, tot een* **GELDBOETE van 300,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimes en gebracht op 2.400,00 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 21 dagen.

Ontzegt *met toepassing van artikel 40 van de wet van 14 augustus 1986*
DEFINITIEF het recht tot het houden van dieren van alle soorten, met uitzondering van één huisdier type hond of kat.

Bijdragen en kosten

Veroordeelt *tot betaling van:*

- *een bijdrage van 1 maal* **200,00 euro**, zijnde de som van 1 maal 25 euro verhoogd met 70 opdecimes, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- *een bijdrage van* **26,00 euro** *aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;*
- *een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt* **61,01 euro;**
- *de kosten van het geding, tot heden begroot op* **35,38 euro."**

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling leper, op:

- 16 juli 2025 door de beklaagde ;
- 17 juli 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden op diezelfde data ook een verzoekschrift in op die griffie, zoals voorgeschreven door artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 18 december 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde _____, vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

2.1 De beide verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 19 juni 2025 zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Dat is ook zo voor de grievenformulieren.

2.2 De advocaat van de beklaagde kruiste in het grievenformulier de rubriek "*Straf en/of maatregel*" aan en verduidelijkte dat hij een mildere geldboete vordert, desgevallend voor een deel met uitstel. Daarnaast betwist hij de beslissing van de eerste rechter om de beklaagde definitief te ontzeggen van het recht tot het houden van dieren.

Het openbaar ministerie duidde enkel een grief aan over de straf, met als reden dat het de wenselijkheid van een eventueel strengere straf wil laten beoordelen door het hof.

Elk van deze grieven is nauwkeurig.

2.3 De hoger beroepen van de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. Er zijn volgens het hof geen redenen om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

De devolutieve werking van de beperkte hoger beroepen en vervolgens de grieven brengt mee dat de saisine van het hof beperkt is tot de straf, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en het verbod tot het houden van dieren. Alle overige beslissingen van de eerste rechter zijn definitief.

3. Op verschillende tijdstippen in 2023 en 2024 voerden de Inspectie Dierenwelzijn en het FAVV controles uit bij het rundveebedrijf van de beklaagde _____ in _____. Die controles kwamen er nadat al in 2019 maatregelen waren opgelegd in verband met de hygiëne van de stallen en de drinkwatervoorzieningen voor de runderen.

Bij die controles in 2023 en 2024 stelden de Inspectie Dierenwelzijn en het FAVV herhaaldelijk vast dat de hygiëne van de stallen, de dieren en de voederopslagplaats ondermaats was. Zo was de vacht van de runderen bevuild, had een deel van de runderen een te vuil en te nat ligbed en hadden niet alle aangebonden runderen drinkwater ter beschikking. Op 24 mei 2023 bleken verschillende pakken voedervoorraad aangetast te zijn door ongedierte. Op 14 november 2023 lag er een dood rund in een weide. Het lag er al minstens sinds 9 november 2023. In de stal achter het woonhuis lagen vier dode leghennen. Bij de controle op 4 december 2023 bleek dat sommige runderen erg mager waren en een

doffe vacht hadden. De beklaagde bleek de runderen maar één keer per dag te voederen, wat niet goed is voor een ideale penswerking. Sommige kalveren waren niet uitgegroeid zoals het hoorde. In het rechter gedeelte van de stal tegenover het woonhuis lag een hele grote hoop mest in de mestgoot die bij sommige dieren tot net onder de hak reikte. In de stal links van de woning hadden de kippen geen drinkwater.

Nazicht bij Rendac leerde dat het sterftepercentage voor het rundveebeslag van de beklaagde erg hoog was.

Bij verhoor op 4 december 2023 verklaarde de beklaagde een beroep te hebben gedaan op *“Boeren op een kruispunt”*, maar die vereniging had volgens hem niets nuttigs aangebracht. Hij wilde zijn rundveebedrijf afbouwen en wilde geen *“zotte kosten”* meer maken. Op het ogenblik van zijn verhoor had hij nog dertig runderen, acht hennen en één kat. Hij gaf toe dat hij eigenlijk altijd al veel te veel dieren heeft gehad. Hij was niet alleen rundveehouder, maar werkte ook als vrachtwagenchauffeur.

Op 5 februari 2024 bleken de runderen nog steeds niet in goede conditie te zijn. Er was een rund dat er uitzag als een kalf van enkele weken, terwijl het al meer dan zes maanden oud was. De bij een vorige controle aangetroffen dode kippen waren nog niet verwijderd. De beklaagde vertelde de inspecteur Dierenwelzijn dat hij graag nog enkele runderen wilde houden voor na zijn pensioen. Hij wilde daarom niet alle dieren verkopen.

Bij de hercontrole op 25 maart 2024 waren nog slechts tien runderen op het beslag aanwezig, een daarvan was die ochtend overleden. De overige runderen liepen vrij rond in de stal. De stal was niet uitgemest waardoor de dieren vuil waren. Ze hadden wel toegang tot water. Het voeder van de runderen lag rechtstreeks op de mest. In de stal gelegen tegenover de runderstal lagen nog steeds de kadavers van de gestorven leghennen, zoals al vastgesteld op 14 november 2023.

Het FAVV stelde bij verschillende van de opgesomde controles eveneens meermaals vast dat de beklaagde naliet om zijn runderen correct te identificeren en te registreren, of te hermerken, zoals wettelijk voorgeschreven.

4. Sinds 1 januari 2025 zijn de feiten van de telastlegging A omschreven in artikel 6 en 10, § 1, Vlaamse Codex Dierenwelzijn, strafbaar gesteld door artikel 66 van diezelfde codex. De straffen zijn dezelfde gebleven.

5. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen A.1 tot en met A.6, B.1 tot en met B.4, C.1 en C.2 met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen slechts één straf toepast, de zwaarste (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen

bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

De beklaagde is jaar oud. Zijn strafregister is niet meer gunstig. Hij werd vijf keer veroordeeld door de politierechtbank en twee keer door de correctionele rechtbank. Een van die laatste veroordelingen, meer bepaald het vonnis van 22 maart 2021 van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, heeft eveneens betrekking op inbreuken op de dierenbeschermingswetgeving. Een afschrift daarvan ligt voor, voorzien van een attest van niet-verhaal. Als gevolg van die veroordeling bevindt de beklaagde zich in staat van bijzondere herhaling. De gevolgen van de staat van bijzondere herhaling zijn bepaald in artikel 39 Dierenbeschermingswet, sinds 1 januari 2025 is dit artikel 67 Vlaamse Codex Dierenwelzijn.

De geldboete die de eerste rechter oplegde, beantwoordt het best aan de hoger aangehaalde strafdoelstellingen, is proportioneel met de ernst van de misdrijven en houdt rekening met het strafrechtelijk verleden van de beklaagde. Het hof bevestigt deze straf. Omwille van het herhaald karakter van de vastgestelde inbreuken is deze straf zeker niet buitensporig hoog. De beklaagde de gunst van het uitstel verlenen, zou het ontradend karakter van de straf volledig teniet doen. De beklaagde beweert wel financieel zeer kwetsbaar te zijn, maar legt daar geen stukken van voor.

Het hof bevestigt ook de vervangende gevangenisstraf die de eerste rechter voorzag, en die de beklaagde voldoende aanspoort de geldboete te betalen.

De eerste rechter verhoogde de geldboete met de juiste decimen.

6. De eerste rechter besliste definitief over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, net als over de vaste vergoeding en de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand. Daarnaast is de beklaagde gehouden tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moet de beklaagde de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen

straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

7. Het openbaar ministerie vorderde om de beklaagde levenslang te verbieden dieren te houden.

Sinds 1 januari 2025 is het verbod om dieren te houden als veiligheidsmaatregel opgenomen in artikel 68, 3° Vlaamse Codex Dierenwelzijn. De duur ervan is nog steeds dezelfde als deze voorzien door het vroegere artikel 40 van de Dierenwelzijnswet, zoals gewijzigd bij decreet van 4 februari 2022.

De feiten die aan de basis liggen van huidig dossier, net als zijn vroegere veroordeling, wijzen er op dat de beklaagde niet in staat is om op een adequate manier in te staan voor de zorg voor dieren. Anderzijds legt de beklaagde een brief voor van 5 december 2025 van dierenarts [redacted], waaruit blijkt dat hij nu minder dan tien runderen houdt die allemaal correct geïdentificeerd zijn. De dieren bevinden zich volgens de dierenarts in een goede gezondheidstoestand en beschikken over een droog schuilhok en voldoende kwaliteitsvolle voeding (stuk 1 van de beklaagde). Dierengezondheidszorg Vlaanderen bezocht het bedrijf van de beklaagde op 29 augustus 2025 en op 5 december 2025 (stukken 2 en 3 van de beklaagde). Het deed een volledig stalnazicht. Alles bleek in orde te zijn. Rendac attesteerde dat het voor het laatst een dood dier bij de beklaagde ophaalde op 17 april 2024 (stuk 4 van de beklaagde).

Het hof willigt daarom de vordering tot het opleggen van een verbod tot het houden van dieren weliswaar in, maar voorziet een uitzondering voor het houden van maximum tien runderen, een hond en een kat. Het hof kan aan dit verbod geen dwangsom verbinden, nu de eerste rechter dit niet deed en het openbaar ministerie hierover geen grief formuleerde.

Dit beperkte verbod tot het houden van dieren zal geen financiële implicaties hebben voor de beklaagde, nu dit neerkomt op een bevestiging van de huidige toestand en het moeilijk aan te nemen valt dat het huidige rundveebeslag nog steeds de hoofdbron van inkomsten van de beklaagde vormt.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de straf, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en het verbod tot het houden van dieren. Alle overige beslissingen van de eerste rechter zijn definitief.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

op strafgebied:

bevestigt het beroepen vonnis voor zover bestreden in al zijn beslissingen, met uitzondering van het verbod tot het houden van dieren;

legt de beklaagde **levenslang** het **verbod** op tot **het houden van dieren**, met uitzondering van tien runderen, een hond en een kat;

veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 101,54 euro.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 18,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 33,31
	€ 92,31
+ 10 % :	€ 9,23
Totaal :	€ 101,54

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter , raadsheren en in openbare rechtszitting van **30 januari 2026** uitgesproken door kamervoorzitter , in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier